

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7258

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 18 SEPTEMBRIE 1972

SUB SEMNUL CELEI DE-A XXV-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

IN PAG. A II-A

● Cronicarii „Scintei tineretului” vă recomandă

● Cronica filmului: „Sfânta Tereza și diavoli”

● Săptămîna Crucii Roșii

Elevi la muncă patriotică

ZIUA METALURGISTULUI

TINERII — prezență activă, dinamică în metalurgia țării

Ing. ION NIȚĂ

adjunct al ministrului industriei metalurgice

Este deosebit de semnificativ faptul că în preajma sărbătorii pentru lămurirea a Zilei Metalurgistului, a avut loc o nouă vizită de lucru a secretarului general al partidului, în unități ale industriei metalurgice, prilej cu care au fost trecute în revistă realizările de până acum, precum și ritmul în care se desfășură hotărârile Congresului al X-lea al partidului și ale recentei Conferințe Naționale. Pentru noi, metalurgii, această nouă vizită este încă o dovadă a grijii permanente pe care o manifestă tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru lucrătorii din industria metalurgică, pentru bunul mers al întregii noastre activități. Putem afirma deci că ziua de 17 septembrie 1972 inaugurează sărbătorirea Zilei Metalurgistului într-un moment de efervescență și entuziasm, ca o expresie a atenției pe care conducerea de partid și de stat o acordă activității desfășurate de colectivitățile de muncă din ramura metalurgică.

În industria metalurgică, circa 70 la sută din cadrele munc-

toarești și tehnice sînt tineri, o prezență dintr-o parte mai activă și mai dinamică. Acest fapt conferă și metalurgiei un plus de vitalitate și de prosepere, dîndu-ne încrederea că sarcinile ce ne stau în față vor fi realizate în mod exemplar. Rezultat al politicii Partidului Comunist Român de industrializare socialistă a țării, metalurgia românească s-a dezvoltat ritmic și mai înalte, fondurile alocate pentru dezvoltarea ramurii au crescut continuu și au dat posibilitatea construirii și modernizării în ritm susținut a industriei metalurgice. În numai 25 de ani, în metalurgie s-a dublat numărul unităților industriale, a crescut de aproape 3 ori numărul de salariați, iar gradul de înzestrare cu fonduri fixe a ajuns în prezent de 3,2 ori mai mare.

(Continuare în pag. a III-a)

Lîngă vatra cu foc continuu

Pășim cu emoție pragul celei dintîi uzine producătoare de țevi, renunșînd cu încredere ceea ce a rămas din începutul său de istorie de acum 34 de ani. În afara modernizării laminorului de 3 toli, o cărușă capacitate de producție a sporit cu 50-55 la sută, s-a montat o nouă linie tehnologică de laminare — de 6 toli — proiectată și realizată integral în țară. Au fost date în funcțiune o secție modernă de tras la rece de mare capacitate, o hală pentru secțiile sculării, mecanică și energetică, s-a reorganizat întreaga distribuție a energiei electrice, hidro-pneumatică, precum și gospodărirea apelor uzinale, s-a pus la punct fabricarea țevilor pentru cazanele energetice cu condiții speciale de execuție și recepție, eliminîndu-se importul, s-a trecut la fabricarea pe scară industrială a țevilor inoxidabile.

Dar oricît ai fi de absorbit de noutățile tehnice și tehnologice, nu poți să nu-l remarci, în acest decor, „decupați” din flăcările

V. RĂVESCU
Foto: RADU CALALB

(Continuare în pag. a III-a)

Un eveniment important la HUNEDOARA

FURNALUL 9 PRODUCE

În cinstea zilei metalurgistului la furnalul nr. 9 de la Hunedoara s-a elaborat prima gară. Constructorii siderurgici și-au respectat angajamentul. Noua gară, cu o capacitate de 1000 mc., a produs prima gară de Ziaua Metalurgistului cu două săptămîni mai devreme decît se planificase. Pentru a vedea cum a fost obținut acest succes s-a reîntoarce puțin în urmă.

23 August. În acea zi de sărbătoare pe platforma furnalului s-au urcat pentru prima oară cei care elaborează metalul incandescent. Maștrii Aurel Țirlea și Ionel Mariș, cauzierii Gh. Gheorghiu Costache, Traian Tomescu și Virgil Cănuș le-a recent sarcina de a aprinde focul pentru uscarea agregatului. Două săptămîni mai tîrziu a teșt furnalul pe coș și a fost aprins focul la caupere. Mult așteptata premieră industrială s-a apropiat cu pași certînginoși. Numărătoarea „inversă” a început cu cîteva zeci de ore înainte. În mare, construcția furnalului era terminată. Au mai rămas de executat doar unele

rețuturi și remedieri. Constructorii, montorii, furnaliștii s-au mobilizat pînă la unu pentru a termina cît mai repede această lucrare marcană. Cu toții doreau ca de ziua lor să ofere țării un dar de preț: metalul. Cu cît se apropiau orele fierbinți, bătaia devenea tot mai îndrăgîț. Ni-meni nu avea timp de corbă, de explicații. Sus pe platforma de turnare constructorii din echipa lui Iuliu Kovacs așezau ultimile cărămizi la zidăria igheburilor de fond și zgură. Pe platformă alți constructori finisau uriașul pavaj apărut în cursul nopții, iar dedesubt se lucra la înzidirea protecției pentru stîlpii de susținere ai platformei. La epurarea brută, echipa lui Ion Toth a terminat deja betonarea cupolei de la sa-cul de praf și ciclon. Montorii lucrează cu același ritm. La groapa schipului au fost introduse cele 2 plane-cintar, iar la instalația de coș mîrunt s-a centrat ac-

AL. BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a III-a)

O CONCEPȚIE GREȘITĂ DESPRE „TURNEUL ARTISTIC”

Pe marginea spectacolelor bucuștene ale Teatrului „Al. Davilla” și Ansamblului folcloric „Doina Argeșului” din Pitești.

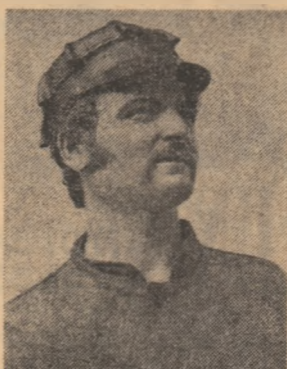
Scenele teatrelor de vară din parcul Herăstrău și Arenele Romane din Parcul Libertății au consemnat timp de trei zile în acest sfîrșit de sezon estival un eveniment cultural-artistic care se anunța instructiv și interesant pentru marea publică: turneul Teatrului „Alexandru Davilla” din Pitești. Schimbul de stație culturale între diverse localități a intrat de mult în practica obișnuită a instituțiilor noastre artistice și ne așteptăm ca cei de față să aducă în peisajul cultural al Capitalei un element de variație și noutate, să fie pe de-a întregul un mesaj artistic pe care colectivul piteștean de teatru îl adresează spectatorilor bucuștени.

„Serenada din Trivalea... soarelui” — un spectacol satiric-muzical cuprindea și „un concert extraordinar de muzică ușoară” susținut de formația „Roșu și Negru” împreună cu soliștii Mihai Constantinescu, George Enache, Gabriela Teodorescu, Momente vesele: Horia Șerbanescu. Cîntînd așfel ne-am putut zice: lată un sistem fructuos de

colaborare între artiștii bucuștени și cei din Argeș. Încercările în promisiunile programului ne-am ocupat locul alături de spectatori atrăși de sonoritatea numelor înserate pe afiș. Surpriza și dezamăgirea publicului s-a produs încă de la început cînd în „momentele vesele” ce trebuiau rostite de Horia Șerbanescu (consemnat doar pe afiș, însă absent de pe scena Parcului Herăstrău) am fost întîmpinați de alți doi „morîști” cu: „Noroc, băi fraților!” Din scheciurile învechite, desuete, împănate cu expresii argotice imprumutate din limbajul periferic al unor indivizi certăți cu legile și morala („Hai dom’le lasă iordanele”, „Fugi gagiule, că nu te-ai prins la cioacă”, „Ce față de artizanat ai, mă” etc. etc.), și noi și publicul am reușit cu greu să descifrăm elevația „poliglota” a cupletelor așa-zis

GEORGE STANCA
ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a II-a)

VASILE ȘIRBU

COMAN CHIVU

CONSTANTIN STEREA

IN PAG. IV

- După atacul israelian în sudul Libanului
- La rubrica „Pași pe Terra” însemnările din Chile ale lui Eugeniu Obrea intitulată „Izvoarele optimismului”.

Pretext pentru o dezbatere publică

DIN CRONICA UNEI FAMILII DESTRĂMATE

Mona și Marian Dascalescu au, împreună, exact 50 de ani. Adică ei 28 și ea 22. De căsătorit s-au căsătorit în 1969. În decembrie, deci cu peste doi ani și jumătate în urmă. Ei, abia ieșit de pe băncile Politehnicii

Iegene, ea, funcționară la o agenție CEC. Nunta au făcut-o la Tg. Ocna, unde locuiau părinții feței și unde, de altfel, Marian fusese repartizat să lucreze.

Se iubesc? „Ingrozitor” răs-

punde Mona suspinînd. „Mult”, condece, la rîndu-i, Marian, vîdit agasat de prezența nedorită a reporterului. Nedorită pentru că, firește, nimeni nu-i convine să mai dea și interviuri cînd ieșe de la propriul său divorț, chiar acolo, pe scările tribunalei. Iar acest început de „Love story” autorul articolului l-a aflat de la actrița principală. Într-adevăr, pe scările tribunalei, în momentul puțin plăcut cînd cei doi se pregăteau să-și întoarcă spatele pînă la... următorul termen. Menajul înfiripat în 1969, după un clasice „coup de foudre” și un preambul de numai o lună nu a rezistat mult. După 90 de zile de căsătorie, inginerul Dascalescu avea să constate că „nu are afinități reale cu soția sa”, constatare înserată și în motivația cererii de

OVIDIU PAUN

(Continuare în pag. a II-a)

SPORT ● SPORT

- În școlile Argeșului, noi săli de sport realizate prin mijloace locale
- Rugby: Încotro Sportul studențesc?
- Meridian

IN PAG. III

Fază din întîlnirea Progresul — Metalul Plopeni (1—0)
Foto: AL. PRUNDEANU

Întîlnirea reprezentanților presei de tineret din țări socialiste și din unele țări europene

La Costinești au luat sfîrșit lucrările întîlnirii redactorilor șefi și șefilor secțiilor externe ale ziarelor de tineret din țări socialiste și din unele țări europene. Au luat parte redactorii șefi și șefii de secție de la zărele și revistele de tineret din Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Finlanda, Franța, R.D. Germană, Iugoslavia, Italia, Mongolia, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România. Participanții au realizat un omplu și fructuos schimb de păreri

Informații în terment simpli. „Plăile din urmă au impus declanșarea „războiului strugurilor”, altfel pierderile înjumătățesc recolta. Poți veni să dai o mină de ajutor — Și au venit cu șase mii mai mulți de cîte scrișori fuseseră expediți. S-au constituit în brigăzi de muncă patriotică și au început munca. Nu s-au organizat careul festive, nu s-au roștit discursuri și angajamente. Numai simbătă și duminică elevii au recoltat 4456 tone de struguri. Datorită lor combinatele de vinificare au combinat din plin. Au fost vizate nu numai solurile de struguri albi dar și plantațiile de Merlo și de Cabernet. Ea Urlei, elevule lceleului au recoltat struguri de masă pe care l-au și pregătît pentru export. O sută de tone în total. Și tot aici, elevii au încărcat de douăzeci ori bena de o tonă cu strugurii de vin adunați de ei. Nume de evidență? Leonard Biroru, Mihai-Romulus Dăncescu, Margareta Marica, Doru Matei, Bogdan Dîmăreșcu, Maria Ivan, Vasile Ghiță, Valeriu Andron. Pentru a folosi intensiv mijloacele de transport, cei de aici au lucrat mereu în două schimburi. De la 7 dimineața pînă la amiază clasele mici, după aceea clasele anilor III și IV. Constituirea adevărate colective de acțiune, elevii au devenit pentru această perioadă salariați. Normele sînt aceleși peste tot și alcătuite în baza legilor în vigoare, masa se servește la cantinele fermelor, dormitoare au absolut aceeași dotare cu cele ale muncitorilor permanenți.

„Simbătă și duminică, în județul Prahova, 11 145 de elevi și-au alăturat energia efortului altor zeci de mii de tineri și vîrstnici la recoltatul strugurilor. Și tot pe acest șantier îi vom întîlni pînă la sfîrșitul săptămînii cînd este prevăzută să se încheie recoltatul. După aceea, vor trece la recoltatul porumbului.

GH. FICIORU
Foto: P. TÂNJALĂ

ÎN TRE 17 ȘI 23 SEPTEMBRIE

Săptămîna Crucii Roșii

Este de acum o tradiție ca în luna septembrie a fiecărui an să fie organizată „Săptămîna Crucii Roșii“, manifestare ce se înscrie ca un moment important în activitatea Societății de Cruce Roșie. Ea marchează de fiecare dată o etapă, un bilanț al activității nobile puse în slujba omului de cel peste trei milioane de membri din rândurile oamenilor muncii și peste o jumătate de milion de membri din rândurile elevilor și studenților. În această săptămîna activitățile cotidiene ale Societății de Cruce Roșie vor căpăta o notă aparte. Ca obiective principale notăm: intensificarea propagării în rândurile populației a cunoștințelor igienico-sanitare și, paralel, antrenarea unui număr mare de cetățeni la sprijinirea acțiunilor sanitare ce se vor organiza de către organele locale de specialitate.

Cu prilejul „Săptămîni Crucii Roșii“ comisiile societății, în colaborare cu organele sanitare precum și cu formațiunile gărzilor patriotice, și-au propus să intensifice acțiunea de reorganizare și instruire a colectivelor sanitare voluntare al căror echilibru constituie tot aștia activități obștești care răspund în rândul maselor cunoștințe igienico-sanitare și de acordare a primului ajutor. Buna pregătire a activiștilor din acest domeniu se va evidenția și cu prilejul

sanitare de masă în care vor fi antrenate milioane de cetățeni în scopul conștientizării și mai bine a principalelor reguli de igienă, de apărare a sănătății. Un loc central în cadrul manifestărilor „Săptămîni Crucii Roșii“ îl ocupă acțiunea simfonică de donare de sânge. Înalta semnificație umană a actului de a dona sânge ține ca miza de propagare în vederea acestei acțiuni și capete sa înaintea puterilor unei generații. Pentru atragerea tinerilor organizația U.T.C. vor întreprinde acțiuni de propagandă, scolare, simfonice în scopul asigurării importanței actului donării sîngelui de către tinerii de azi. Activități de acest gen vor fi organizate în toate cele 16 județe și în municipiile de reședință, precum și în cele 16 județe și în municipiile de reședință.

Concursurile care vor avea loc în multe județe ale țării. Născut aici concursul „Săptămîna Crucii Roșii“ organizat în colaborare cu organele sanitare și cu formațiunile gărzilor patriotice, și-au propus să intensifice acțiunea de reorganizare și instruire a colectivelor sanitare voluntare al căror echilibru constituie tot aștia activități obștești care răspund în rândul maselor cunoștințe igienico-sanitare și de acordare a primului ajutor. Buna pregătire a activiștilor din acest domeniu se va evidenția și cu prilejul

CRONICARII Științei tineretului vă recomandă:

O revistă: „Manuscriptum“

Aflată la al 8-lea număr, în cel de-al treilea an de apariție, revista trimestrială editată de „Muzeul literaturii române“ (director fondator: D. Panaitescu-Perpessicu, director actual Al. Oprea) ne aduce cu simpatie și interes, numărul din 1972 o ediție exemplară, atât în ceea ce privește conținutul cât și în prezentarea grafică.

Cităm selectiv din sumarul acestei reviste: editorialul „Muzeul literaturii române în 15 ani“, fisa autobiografică: Camil Petrescu, ca comemorare a lui Garabet Ibrăilescu despre Eugen Lovinescu, date din corespondența lui Oscar Wilde către Camil Petrescu și mai ales un „Jurnal“ al celebrului „Amicus“ Garabet Ibrăilescu și două plachete ilustrate de desen al lui Mateu I. Că

Un film: „Un candidat la președinție“

București, la 20 și 22 septembrie la Timișoara și respectiv Cluj.

Adaptare cinematografică după o piesă de Gore Vidal, filmul regizat de Franklin Schaffner, „Un candidat la președinție“, distins cu Premiul Special al Juriului la Karlovy Vary 1964, prezintă cu deosebită forță dramatizatoare luptele de culise din perioada alegerii

Discuri românești

ION VOICU ÎN FRUNTEA ORCHESTREI „BUCUREȘTI“

La scurt timp după înființarea Orchestrei de cameră „București“ înființată de reputatul nostru violonist Ion Voicu, după exemplul unor formații ca „Municipal Festival Orchestra“ a dobîndit lauri unor remarcabile manifestări naționale și europene.

Zilele acestea Casa de discuri „Electrecord“ ne-a pus la dispoziție un excelent disc cuprinzînd trei dintre cele mai interesante versiuni ale formației: lucrări din repertoriul formatiei: Simfonia nr. 85 de Haydn, Divertismentul K. V. 136 de Mozart și celebrul Triptic „Introducere, Arie și Preso“ de Benedetto Marcello.

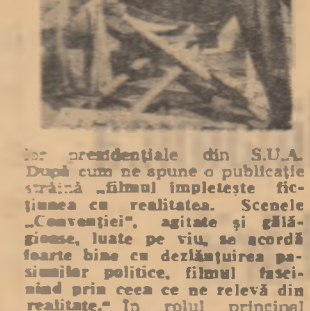
Reîntîlnire cu LUCREȚIA CIOBANU

„Pleacă oile la munte“, „Cine n-are dor pe vale“, „Ridică-te negură“, „Pe la poarta cui mi-e drag“ — iată cîteva titluri de cîntec de largă rezonanță pentru iubitorii folclorului muzical pe care le puteți înfrîni pe noul disc, mai bine zis noua monografie discografică dedicată Lucreției Ciobanu.

Pe micul ecran

Pină la deschiderea stagiunii teatrale, vă recomandăm un spectacol în premieră pe micul ecran.

C. R. CONSTANTINESCU
I. SAVA
T. STĂNESCU
V. TANĂSESCU

CRONICA FILMULUI

„Sfînta Tereza și diavolii“

Nici după al zecelea său film, Francisc Munteanu nu reușește să ne convingă asupra disponibilității sale cinematografice, „Sfînta Tereza și diavolii“ fiind un eșec de asemenea proporții încît poate îndreptăți întrebări grave privind „acestul“ regizorului pe platourile de la Buftea. Cinesaul cu cea mai bogată filmografie nu reușește deci, nici după zece încercări, să ne ofere un film adevărat. Se poate aminti în favoarea lui de „Soldații fără uniformă“ și „La patru pași de infern“, dar se uită că acestea nu erau decît, să zicem așa, apelînd la un eufemism, niște „localizări“ după două filme străine, „Lantul“ de Stanley Kramer, primul, și „Romeo, Julieta și întinericul“, al doilea.

Excluzînd cîteva noutăți tehnice ecranul lui și procedeele moderne de tratare a peliculei color, Francisc Munteanu a rămas fidel unei estetici cinematografice deșuate (de care amintesc cu mîndrie într-una din nucelele autobiografice ale volumului „Hotel tristețea“): insolența melodramatică a filmelor cu Javor Pal și Katalin Karaday.

La impusături, lacrimi, mișcări, onoare, farse, ecvadril, pistoale, vechile „obsesii“ artistice ale regizorului, se adaugă acum locuri de karate și parașutări suspecte.

Un subiect ce se vrea inspirat de luptele din toamna anului 1944 pentru eliberarea Ardealului, devine în acest film (scenariul este semnat tot de regizor) cînd un fel de joacă necincoasă de copii, cînd parodie ofensatoare a unor evenimente dramatice. Nu lipsesc — din care film al lui Francisc Munteanu au lipsit? — nici scenele sex, jenantul „gatal“ cu care se crede că poate fi cucerit publicul.

Primii oaspeți ai stagiunii: Cvarțetul „Talich“

Înaintea de a suna gongul inaugural al stagiunii, ARIA ne oferă surpriza concertelor unei repertorii formatii obștovoșice: Cvarțetul „Talich“.

Construit în anul 1963, la Conservatorul din Praga sub îndrumarea prof. L. Mlika, care a supravegheat și formarea orchestrelor „Simfonia“ ansamblu a stras din 1964, la prima sa deplasare peste hotare, a fost însoțit de o serie de lucrări de mare valoare artistică, care dăruiește o impresie deosebită dar și cu inteligență.

O carte de artă: „Pictori muraliști mexicani“ de Nestor Ignat

„O carte despre „explozia“ de reîntîlnire a picturii murale mexicane, scrisă într-un spirit reportajesc viu și iscusit, atenț deopotrivă la insulizile pechileme artistice ce au stat în fața realizatorilor, și la ambianța, la momentul isto-

HENRY FONDA și CLIFF ROBERTSON în filmul american

UN CANDIDAT LA PREȘEDINȚIE

regia: Franklin Schaffner
Un film despre culisele luptei pentru investitură

TURNUL ARTISTIC

(Urmare din pag. 1)

satirice: „multo pocneală — multo pocneală“, „bir oit la Trivale yes“, „schizui mi bre“. Spectacolul ar fi trebuit să aducă pe scenă aspecte satirice inedite, culese din viața socială a județului Argeș și a municipiului Pitești. Satira și ironia actorilor piteșteni s-au inspirat însă copios din... alte spectacole ale genului vizînd, inefficient, aspecte de ordin general. În acest program jalnic satiric exprimat prețios în termeni franco-italo-anglo-saxoni mai trebuia să apară, alături de formația „Rosu și negru“ și cîntăreții menționați pe afiș: Gabriela Teodorescu, George Enache, Mihai Constantinescu, Teobău.

Dar seara n-a fost deloc „ca-n povești cu melodii frumoase, tineresti“ așa cum se ambiționau să încheie în refrenul final, cîntăreții pentru că aceștia nici n-au fost prezenți în spectacol. Momeala așfului s-a dovedit eficientă, dar spectatori s-au arătat mai mult insulțati.

Al doilea spectacol al turneului piteștean a cuprins programul ansamblului folcloric „Doina Argeșului“. La casa de bilete numeroși solicitanți.

Lătareu, Ileana Sărkoiu. În regia artistică semnată de Constantin Dinischiotu, ansamblul folcloric trebuia să aducă pe scenă înmănușiatele sui generis sub denumirea „Argeșule, apa ta“, cele mai frumoase și reprezentative piese folclorice din Argeș. Era farmecul ineditului pentru care spectatori s-au grăbit să-l onoreze pe oaspeții. Interpretii ansamblului nu au rămas însă fideli așfului, încălcînd cu bună știință sau nu, cu îngăduința regiei ori determinată de împrejurări, rigorile creației populare. Cîntecelul „argeseșe“ erau înate din repertoriul lui Gică Petrescu care după cum se știe, nu este un cîntăreț de muzică populară, erau cîntecul culese... de pe vechile discuri ale lui Zăvidădu, cîntec de pahar (Of, of, of, mîi spiritele: Toamnă Leantă toamnă), melodii lîntărești și cîntecul cu text dubios. Nimic de pos plairile Argeșului, nimic din nota de originalitate și frumusețe a cîntecelor populare din aceste locuri! Doar cîntăreții erau din Argeș... Tăraful, recunoscut prin valoarea artistică, alcătuit din instrumentiști renumiți a fost nevoit să acompanieze aceste cîntecuri corodate de contrafacere, învechite și fără de mesaj. Spectacolul folcloric, ca și cel de estradă a fost astfel o dezamăgire totală!

Am văzut două spectacole „de turneu“, specifice după părerea noastră, unei concepții deformate, potrivit căreia turneul întreprins departe de scenă și apoi în același loc, a devenit prezentat sub nivelul minimelor exigențe artistice. Numai casa de bilete să-și încaseze sumele!

Dintr-un echilibru cultural, turneul s-a transformat într-o călătorie însoțită de recuzita teatrală. Cultura, tradițiile argesene sînt bine cunoscute, ca și eforturile laudabile ce se fac astăzi, acolo, pentru ca de ele să se bucure oamenii, cei care le și îmbrăgătesc. De ce atunci, noi cei din București, să nu vedem aici așa făcătoare și corată a Argeșului cultural? „Muzica Argeșului“ localitățile cu alte manifestări culturale de aceeași amploare a depășit prin așezură chiar granițele județului. Spectacolele sustinute deseori de profesioniști sau artiști amatori veniți din Argeș la Muzeul satului, pe scena Ateneului Român sau în alte instituții culturale bucureștene au fost aplaudate de public, s-au bucurat de succes. Tocmai de aceea ne așteptăm și acum să fim însă întinși de colectivi teatrali piteșteni într-o notă de seriozitate artistică.

Un turneu artistic înseamnă apoi și o acțiune culturală itinerantă, dirijată sistematic mai puțin spre Capitală și mai mult spre localități izolate care nu beneficiază de instituții culturale profesionale. Pe astfel de trasee, dacă s-ar îndrepta, colectivul teatral din Pitești și-ar îndeplini mai bine rolurile sale educative.

Pe Argeș în sus, pe Argeș în jos, există acum și vor fi deschise în continuare alte noi obiective industriale care așteaptă turneele artistice de o veridică exigență artistică.

ROMÂNIA FILM PREZINTĂ:

Aventurile unei printese germane la curtea regelui soare

un film de Kurt Hoffmann
producție a studiourilor din R.F. a Germaniei
Cu: Heidelinde Weis, Harald Leipnitz, Hans Canningberg, Karin Hübner, Erwin Linder

regia: Franklin Schaffner

BAMBI

O producție WALT DISNEY
Scenariul: David Pearce
Regia: David D. Hand
Muzica: Frank Churchill Edward Plumb

(Urmare din pag. 1)

divort. După 90 de zile de conviețuire, proaspătă familie se destrămă la fel de brusc cum se alcătise, unul din cei doi bărbatul, își cerea transferul la Bacău, nevastă își lua și ea lumea în cap poposind la București. În ciuda șocului, tinăra își realizează un proiect mai vechi, dă examen de admitere și reușește la Academia de studii economice. Învață, în timpul liber, mai și muncește, arătînd seriozitate, perseverență.

Aceleași calități de demontrează la locul său de muncă și inginerul Dascaľiu, pe care îl întâlnim în octombrie 1971 pe un mare șantier de construcții din apropierea Bucureștilui, în urma altui transfer. Soții, nici unul nu făcuse încă cerere de divorț, se revăd, constată că „să iubesc la fel de mult ca în prima și a doua“, reiau conviețuirea, de data asta în locuința părinților bărbatului, în Capitală. Dar nici acum „re-căsătorirea“ de fapt nu avea să dureze mai mult. După două luni Moana își face bagajele și se întoarce la cămin. Tot ce înaintea tribunalului acțiunii de construcții din urma de acțiune similară a soțului. Pretextele? Am studiat cu atenție ambele cereri de divorț. În amîndouă apar ca niște leit-motives afirmații ca „nu acordă respect părinților mei“, „nu depunea interes pentru problemele casnice“, „îmi adreșea injurii“, „nu vedea înțelegerea pentru problemele mele profesionale“. Nu despre valabilitatea acestor acuzații reciproce vrem însă să discutăm aici.

Adevărate sau nu, ele ascund, pe undeva, realele cauze care au dus în cele din urmă la destrămarea unei familii tinere, abia constituite.

Familie care a fost de la bun început teatrul unor manifestări care dovedeau lipsa de respect a soțului, neglijență în îndeplinirea îndatoririlor familiale, lipsa sa fie și a ideii de a colabora, de a înțelege, de a renunța la stupidele accese de orgoliu. Dar care sînt cauzele unor asemenea atitudini? De unde pleacă o asemenea concepție asupra relațiilor dintre soți, asupra familiei în general?

Atît soții Dumitrascu, părinții Moanei, cît și părinții lui Marian, Ioșif și Elisabeta Dascaľiu, au trăit în bună înțelegere, prietenie de 26 de ani, secunzi 33. În familie lor nici unul din viitorii soți, nu avuseser exemple negative, nu observaseră atitudini ca alea pe care ei înșiși aveau să le adopte. Atunci? Să fie o explicație trivială diferit pe care Moana și

Din cronica unei familii destrămate

Marian îl execută, ocupațiile lor diferite, diferența dintre gradele de cultură?

Puțin probabil. Mii și mii de familii s-au dovedit viabile în ciuda unor asemenea contradicții, evident necesitate. Rămîne, deci să căutăm o explicație în lipsa unei educații speciale vizînd raporturile de familie, educație pe care nici unul dintre soții Dascaľiu nu a primit-o ca atare.

— Noi, acasă, nu l-am învățat niciodată de rău. Am crezut că văzînd cum ne purtăm noi în familie va ști și el să se poarte la fel, imi spunea tehnicianul cehist Ioșif Dascaľiu.

Dar, așa cum s-a văzut — și nu numai în acest caz — exemplul pozitiv nu se impune întodeuna prin sine însuși. Numeroase cănăci tinere, ai căror constituenți provin din familii încheiate, s-au vădit subrede, au purtat în ele încă de la început germenii destrămării. Mai devreme sau mai târziu caranțele educative ale unuia dintre soți sau ale amîndurora au lăsat la suprafață, dovedindu-se mai puternice decît sentimentele inițial declarate.

Am studiat 100 de dosare de divorț aflate în curs de rezolvare la judecătoria Suceava. Și am constatat cu surprindere că nu mai puțin de 88 dintre ele conțineau drama ale unor asemenea familii tinere, aveau ca eroi tineri sub 30 de ani, că unul puțin la cîinci ani de conviețuire fuseseră suficienți pentru ca partenerii să conchidă asupra imposibilității coabitării. Mai grav decît atât, în circa jumătate din cazuri, judecătorii erau chemați să decidă și asupra viitorului unor copii, să îndrepteze unuia sau altuia din părinți responsabilitatea educării viastorelor provenite din aceste familii pe cale de pulverizare.

Iată de ce situația deprimantă atît din cazul soților Dascaľiu cît și din sumara statistică pe care am alcătuit-o la Suceava naște o serie de întrebări, după opinia noastră foarte grave.

Ne propunem să începem cu aceste întrebări o largă dezbateră la care sînt invitați nu numai specialiștii — pedagogi, moralisti, psihologi, juristi, filosofi — ci și masa largă a cititorilor ziarului „Scînteia“ a căror experiență de viață în acest domeniu poate oferi răspunsuri utile.

Care este și care trebuie să fie concepția modernă despre căsătorie? Este familia o legătură exclusiv personală sau un raport social, care implică și alte răspunderi, alte relații decît cele dintre parteneri? De unde pot apare neînțelegerile într-o familie și cum pot fi ele rezolvate? Înțelegerea, respectul reciproc sînt suficiente să asigure succesul unei căsătorii? Sau, așa cum consideră unii tineri, este de ajuns numai atracția fizică? Este necesar sau nu intervenția societății în educarea viitorilor familiei? Dacă da, cînd, cum și de cîte ori cine trebuie interzîntre aceste eforturi educative?

TELEGRAMĂ

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat tovarășului dr. SALVADOR ALLENDE GOSSENS, președintele Republicii Chile, următoarea telegramă:

În numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, am deosebită plăcere de a vă transmite, stimate tovarășe președinte, cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Chile, călduroase felicitări și cele mai bune urări de fericitare personală, de noi succese pe calea progresului economic și social care țării dumneavoastră.

Imi exprim convingerea că relațiile de prietenie și de colaborare fructuoasă și statornică între țările noastre vor continua să se dezvolte în toate domeniile, spre binele popoarelor române și chiliane, al înțelegerii internaționale și păcii în lume.

Prezență activă, dinamică

(Urmare din pag. 1)

Producția de fontă se realizează în principal în furnale de mare capacitate, de 1.000 și 1.700 m cubi, iar producția de oțel în cuptoare Martin de 400 tone și în convertizoare cu oxigen. Indicatorul sintetic cu privire la producția de oțel va ajunge în 1975 la circa 460 kg pe cap de locuitor, față de 320 kg pe cap de locuitor în 1970, situndu-se astfel țara noastră printre țările cu o producție siderurgică dezvoltată. Este semnificativ faptul că în acest an vom realiza producția anuală 1972 în numai 10 zile, ceea ce dovedește saltul uriaș pe care l-a făcut România și în acest domeniu. Producțiile siderurgice românești sunt apreciate în țară și în străinătate, aceasta făcând obiectul activității de export în condiții de deplină competitivitate cu peste 50 de țări ale lumii.

Conferința Națională a P.C.R. din iulie ac. a subliniat încă o dată importanța ramurii metalurgice în dezvoltarea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în raportul la Conferința Națională a definit coordonatele esențiale ale dezvoltării siderurgiei estimând pentru anul 1990 producția de oțel la nivelul de 20-25 milioane tone prin intensificarea proceselor metalurgice, adoptarea de soluții noi în dezvoltarea ramurii, punându-se un accent deosebit pe creșterea substanțială a producției de oțeluri superioare.

Sarcina majoră a etapei actuale este creșterea eficienței economice, pentru care un rol esențial îl are ridicarea nivelului tehnic al producției, îmbunătățirea continuă a tehnologiilor de fabricație și a calității produselor. În domeniul creșterii mai accentuate a eficienței economice, ne îndreptăm în primul rând eforturile în direcția reducerii cheltuielilor mate-

riale în producție. Căile de atingere a acestui obiectiv sînt reducerea consumurilor specifice de coș metalurgic, de metal, de energie și combustibil, ca și reducerea substanțială a cheltuielilor cu munca vie, creșterea productivității muncii și folosirea rațională a cadrelor de toate categoriile.

În raportul prezentat la Conferința Națională, secretarul general al partidului a subliniat rolul important care revine cercetării științifice pentru realizarea cu succes a programului vast de asimilări de produse noi, la introducerea de tehnologii moderne, la actiunea de largire a bazei de materii prime indigene, la reducerea consumurilor specifice. Tîncm sa precizăm că cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică a producției metalurgice se face în prezent în concepție proprie, utilizându-se vasta rețea de cercetare și proiectare a ramurii în care lucrează peste 5.000 specialiști dintre care o mare parte tineri. Antrenarea numărului mare de specialiști cu experiență în producție contribuie, de asemenea, la utilizarea mai rațională a cadrelor cu pregătire superioară din centrale și întreprinderi.

Vatra cu foc continuu

ION MANTA, DUMITRU OPRICA, ION GHEORGHE

(Urmare din pag. 1)

nestinse ale cuptoarelor, și aduși în prim plan, pe oameni, cei care dau întreaga strălucire unei tradiții de peste 200 de ani de activitate metalurgică pe meleagurile noastre.

Unul dintre ei este și comunistul Dan Lazăr, secretarul organizației de partid de la laminorul de 6 toți II. De la el aflăm că aici, la laminorul de 6 toți II, planul se depășește substanțial în fiecare lună. L-am întrebat cum se explică aceste realizări. Mi-a răspuns firesc: - Prin organizare, prin pricepe și voință din partea metalurgicilor, a tinerilor noștri.

Și nu întâmplător ei, deseori, se referau la tineri. Pentru că cea mai mare parte a laminorilor din uzină au vîrsta în jur de 23 de ani, egoli cu perioadă pe care comunistul Dan Lazăr a trăit-o aici la „Republica”. Cel mai tineri au 18 ani, aceștia vîrsta cu care s-au angajat și maestrul Nicolae Ceauș, în urmă cu două decenii. El ne vorbește cu admirație despre laminoriștii tineri ca Vasile Șîrbu, Coman Chivu, Dumitru Oprică, Constantin Sterea, Ion Gheorghe. Ganeu Gh, care

FURNALUL 9

(Urmare din pag. 1)

ționarea schipurilor după care au început probele și reglările. Montorii din echipa lui Gheorghe Anatolie puteau și văzuți în partea de sud a estacadei bucureștului, verificând încheztoarele de tambur. Se află aici agățat pe scheletul metalic al urășului agregat siderurgic sute de oameni de toate profesiile. Unora le-a venit rîndul să intre în focul bălții de abla acum, alții și-au terminat de mult misiunea dar în aceste ceasuri de înensă răspundere și îneghibile satisfacții, fin cu toții sîi fie de față, să trăiască la cea mai înaltă tensiune bucuria muncii. Printre sutela de constructori, montori și furnaliști îl întâlnim aici pe Mihai Milotin, șeful unei echipe complexe de lucrători, fierari, zidari, betonisti care a ridicat coșul de fum înalt de 100 metri. E' al 13-lea coș înălțat de el în Cetatea de foc a

Hunedoarei. Lingă Milotin se află tinerii Constantin Butnaru, Victor Cristoiu, Constantin Bucilă și alții, mindri că participă la o asemenea premieră. Nu lipsese apoi fierarii betonisti ai lui Costică Moroșan care au dat viață centralei termoelectrice 3, lucrătorii montori din brigada lui Nicolae Gîlbeț și alții. E greu de spus care din cei aflați aici sînt mai fericiți. Constructorii sînt mulțumiți că și-au ridicat faima și prestigiul la noi cote respectînd o veche tradiție: predarea fiecărui obiectiv siderurgic înainte de termen. Pentru acest lucru furnaliștii le sînt profund recunoscători: în cele două săptămîni cîșigate vor produce 20.000 tone de fontă, adică vor face un însemnat pas înainte spre a răspunde mobilizator chemării lansate la Conferința Națională a partidului: îndeplinirea procedurii cincinalului în patru ani și jumătate.

Și pe meleagurile județului Botoșani toamna a intrat în drepturi depline. Luncii dovedit de faptul că în toată cîmpia, cu legătorii au intrat în Ianuri. Despre ritmul în care se lucrează, despre măsurile organizatorice — a căror materializare a însoțit eforturile celor aproape 15.000 de tineri cooperatori și mecanizatori — ne-a vorbit tovarășul inginer Mircea Feti, director general adjuncat al Direcției Generale a Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor.

CRONICA U. T. C.

Plecarea delegației Comitetului de Stat al Tineretului din Finlanda

Simbătă a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie delegația Comitetului de Stat al Tineretului din Finlanda, condusă de Matti Pollinen, vicepreședinte al Comitetului, care la invitația Uniunii Tineretului Comunist a făcut o vizită în țara noastră.

În cadrul programului, delegația a vizitat unele obiective economice și social-culturale din Capitală și din județele Brașov și Sibiu, a avut o întâlnire cu tinerii muncitorii, studenții, cu activiștii al Comitetelor județene vizitate, a fost primită la Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Centrul de Cercetări pentru Problemele Tineretului.

La C.C. al U.T.C., delegația a fost primită de către tovarășul Marian Dan, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, cu care prilej s-a făcut un schimb de informații asupra activității și preocupărilor tineretului român și finlandez. Au fost relevate, totodată, posibilitățile de colaborare dintre U.T.C. și Comitetul de Stat al Tineretului din Finlanda.

La aeroportul București Otopeni, oaspeții finlandezi au fost condusi de tovarășul Vasile Niculescu, secretar al C.C. al U.T.C., de activiștii ai C.C. al U.T.C.

Delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de Miron Gheorghe, șef de secție la C.C. al U.T.C., care a participat la manifestările prilejuate de inaugurarea la Moscova a expoziției internaționale „Creația tehnică a tineretului” s-a înapoiat în Capitală.

Simbătă dimineața, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Sofia, o delegație a Comitetului municipal București al U.T.C., condusă de Ion Cocluba, secretar al Comitetului municipal al U.T.C. care în perioada 18-23 septembrie ac. va participa la o întâlnire a reprezentanților organizațiilor de tineret din capitalele ărilor socialiste.

La Galați, în sala Casei de cultură a sindicatelor, a avut loc o adunare festivă dedicată „Zilei metalurgistului”. Tovarășul Constantin Băsculescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Galați, a adresat metalurgistilor gălățeni, un călduros salut.

Roibașii de la Sportul Studentesc într-o deschidere spectaculoasă AL. NEDELCU

ÎN ȘCOLILE ARGEȘULUI

Noi săli de sport realizate prin mijloace locale

În șapte școli săsești din Argeș și una orășenească au fost construite și date în folosință, cu forte proprii și cu o anumite subvenție bănească din partea C.J.F.E.S. și a inspectoratului școlar, tot atîtea săli de sport. În zece noi localități se află, în mod asemănător, în lucru și în diferite stadii de construcție, alte săli de sport.

Să exemplificăm! Cine a vizitat, acum cîteva zile Rucărul nu a putut să nu observe forțola din jurul liceului din centrul comunei. Erau școlarii de aici, împreună cu cadrele lor didactice, cu minecele sulfice și cu lopetii în mini lucrind intens la turnarea temeliei ultimelor anexe ale noii săli de sport. Înăuntru, mesterii locali fixau pe pereții vîncetului peritru da sălii surplus de curățenie și prospețime. „Construcția aceasta pe care am dat-o gata pînă în cele mai mici amănunte orădă cu încercarea cursurilor, arată Gheorghe Mitos, primul comunei, a pus în mișcare pe cei mai întreprinzători gospodari din sat în marea lor majoritate tineri. Ei au efectuat toate muncile necalificate: au săpat șanțurile și au cărăt bolovanii de riu, var și cărămidă, au lucrat la lemnărie și la dușumele. Printre animatori, în afara conducătorilor școlii, s-au situat majoritatea profesorilor și învățătorilor, dar și un mare număr de săteni tineri ca și vîrstnicii, între care îi amintim pe Ana Nicolae, Ion Roșca, Ioșif Tuloi, Sava Voroneci, etc. Iar acum, eforturile tuturor sînt răsplătite de impunătoare săli realizate cu sume de bani minime — în comparație cu cele planificate conform devizului”.

De multă vreme și-au dorit o sală de sport și cei 1.200 copii și cadrele lor didactice de la Școala generală nr. 1 din Pitesti. Dar de fiecare dată se găseau alte și alte lucruri de făcut. Organele de resort motivau reținerea și prin lipsa de fonduri. „O porțim cu forțele noastre — și-au zis cel de altele. Cu sprijinul părinților și corpului didactic s-a adunat, în scurtă vreme, o sumă importantă. Cu banii încaștați s-a pornit la cumpărarea cărămizilor, cimentului, materialelor lemnoase. Apoi, elevii, în frunte cu ucitigii cu profesorii și părinții acestora au început să sapsă și ei șanțuri pentru temelii, să execute cu succes toate lucrările manuale de care aveau nevoie mesterii. Și zidurile ca și acoperișul au crescut văzînd cu ochii. Pentru ca și în

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

RUGBI Încotro, Sportul studentesc?

Dinamo, a realizat cu Sportul Studentesc, ieri, pe terenul Gloria din Capitală, un scor sever, dar pe deplin meritat. Dinamoviștii au dispus de studenții bucureșteni cu 24-0, după o partidă foarte spectaculoasă. Fără a exagera, Nicolaș, ieri într-o vervă deosebită de joc, împreună cu colegul său de echipă, Roman, au reușit 4 încercări, una mai frumoasă ca alta. Studenții, într-o echipă totală de formă, fără „apețit” de joc, au avut una din cele mai slabe evoluții din actualul campionat. Să fie, care de vină absența antrenorului Carnabel care va activa la alt club bucureșteniu. Său ies la iveală reacle mai vechi care macină de mult mai tîrziu această echipă cu jucători de cîră valoare? Sperăm că unul din antrenori, Th. Rădulescu, pînă acum la cîrma echipei Știința din Petroșeni, va reuși să re-lanseze formația bucureșteană. Cîteva cuvinte despre meci. După un început promițător, Roibașii de la Sportul esie foarte aproape de înscrierea unui eșeu, dar ratează. Dinamoviștii iau, însă, jocul pe cont propriu și Baclu, la o „bilbilă” a studenților înserele spectaculoasă. E rîndul lui Nica să înscrie consecutiv două eșeu-uri prin transformarea lui Florescu, ca apoi Roman să beneficieze și el de două încercări, stabilind scorul fi-

nal la 24-0. Disputat într-o notă de sportivitate deplină și avînd asigurat un arbitraj foarte bun de către D'Eclesis, partida a plăcut spectatorilor prezenți în tribună.

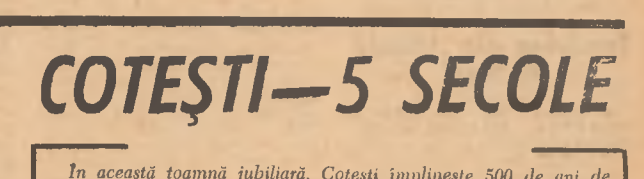
Al doilea joc de pe Gloria a opus formației metalurgistilor pe studenții de la Politehnica Iași. Același început furtunos ca și în prima partidă, cel de la Gloria înscriu prin Briceag (drop-go). Cu fragilul avantaj de 3-0, bucureștenii se vor lupta din răspiteri cu ambițioșii jucători ieșeni care pînă la urmă, reușesc o încercare prin Precul, transformată de Ciubodaru, scorul devenind 6-3 pentru studenți. Cu cîteva minute înainte de încheierea partidei, metalurgistul Briceag, va reuși printr-o lovitură de pedeapsă egalarea: 6-6. Bun arbitraj prestat de Gh. Pîrcălabescu.

Pe terenul din Parcul copilului, în meci derbi, Grivița Roșie a cedat în fața experimentatei echipe militare Steaua. În semifinalele acestui turneu, care conțeașă pentru marile premii „F.I.L.T.” (categoria C), Ilie Năstase 1-a învins, la capătul unui meci spectaculos, cu 7-6, 6-7, 6-4 pe chilianul Jaime Fillol. În finală, Năstase îl va înfrînge pe americanul Tom Gorman, selecționat în echipa S.U.A. pentru finala „Cupei Davis”. Jucătorul american s-a calificat în urma victoriei reputeate cu 7-5, 6-4 în fața lui Bob Hewitt (R.S.A.).

Prof. GH. CIRSTEA

Viitoarele campionate mondiale de caino-canoa se vor desfășura între 26 și 28 iulie 1972 la Tampere (Finlanda). Această hotărîre a fost luată cu prilejul Congresului Federației internaționale de specialitate, care a avut loc la München. În 1973, campionatele mondiale pentru juniori se vor desfășura în Polonia, la Wałcz.

Celebruul fotbalist brazilian Pele, care joacă în echipa F.C. Santos, a declarat că va dona salariile sale pe care urmează să le încaseze în viitor fondului de ajutorare a oamenilor săraci. Pele a subliniat că își va încheia activitatea sportivă la sfîrșitul sezonului 1972-74. El a arătat că la sfîrșitul lunii octombrie și își prăsește contractul cu F.C. Santos, pe care însă și va reînnoi.

Unul din numeroasele atacuri întreprinse la poarta „Progresului” de jucătoarele de la „U.” Timișoara. Foto: AL. PRUNDEANU

DEVIZA TUTUROR: ÎN PERIOADA OPTIMĂ — ȘI FĂRĂ PIERDERI

fășurare a campaniei de toamnă care presupune un mare volum de lucrări. Adică recoltarea porumbului de pe 62.000 hectare, strînsul florii-soarelui de pe 32.400 hectare, al sfeclii de zahăr și al cartofilor de pe 14.568 hectare. Cea mai importantă măsură luată de noi constă în mobilizarea tuturor forțelor pentru ca lucrările de recoltă să se facă în perioada optimă și fără pierderi. În fiecare unitate agricolă, mașinile au fost puse la punct, iar formațiile de lucru ale membrilor cooperatori au fost completate cu elevii care vor face practică, aproape cinci mii în total. De asemenea, pentru mijloacele de transport a fost întocmit graficul utilizării

COTEȘTI—5 SECOLE

În această toamnă jubiliară, Cotești împlineste 500 de ani de existență atestată documentar. O jumătate de mileniu de ciud, în septembrie 1473, căpitanului Stan Cotea-Obocescu „pentru cinste și curaj” Ștefan cel Mare i-a dăruit zona aceasta cu pături bogate și dealuri ferice de vînturi și de gerurile aspre ale iernii. Acesta a și fost elementul esențial care a permis înscrierea localității în salba de podgorii cu renume ale Vrancei. Cincisecole oamenii și-au legat existența de vie și sînt. Au săpat dealurile devenite amfiteatre eticele; prin mîncă stăpînioare au creat vesticile soiri de struguri care au făcut ca în muzeul comunei, deschis cu acest prilej, să se afle depozitate cîteva mii de medalii din metale scumpe obținute în multe competiții internaționale ale cînturilor. Și astăzi tot via este principala bogăție a locuitorilor. Aproape 3.000 de hectare sînt plantate. Iar cele ce s-au înfăptuit aici — goșoașă, asfaltul, trotuare, blocuri și case de locuit, două școli noi, dispensar uman, cinematograful, fără a mai vorbi de mîrșurile în valoare de peste 12 milioane lei colorificate anual prin magazinele moderne ale comunei — își au izvoare puternice în îndeplinirea de podgoreni a locuitorilor. Și e de prisos să amintim că vîntorul oraș Cotești va avea o economie în principal bazată pe producerea și industrializarea strugurilor și fructelor. Despre aceasta s-a discutat pe larg și la sesiunea jubiliară a comitetului executiv, cînd cei din Cotești au avut ca oaspeți pe membrii biroului Comitetului județean de partid și ai Comitetului executiv al Consiliului popular județean.

OVIDIU MARIAN

GH. F.

de peste hotare

Succese ale patrioților sud-vietnamezi

În cursul acțiunilor inițiate la 15 septembrie, forțele patriotice din Vietnamul de sud în provincia Quang Tri au fost scoși din luptă 450 de militari saigonezi — anunță agenția de presă Eliberarea. De asemenea, în operațiunile de la est și sud est de citadela Quang Tri, au fost distruse șapte tancuri și au fost scoși din luptă 250 de militari ai infanteriei marine saigoneze. La Phuoc Mon, Tich Tuong și pe Platourile Inalte, unități ale patrioților au scos din luptă peste 200 de militari inamici.

Pe de altă parte, la 14 septembrie, forțele patriotice au ucis sau rănit peste 100 de pușcași marini saigonezi, au distrus minele mitraliere și un tanc și au incendiat trei depozite din portul My Thuy.

Purtătorul de cuvânt al Ministerului de Externe al R.D. Vietnam, a denunțat energie bombardamentelor efectuate la 15 septembrie de forțele aeriene ale S.U.A. asupra orașului Bac Giang și a altor zone populate din Vietnamul de nord în aceeași zi, bombardiere strategice „B-52” au efectuat raiduri asupra unor regiuni din provincia Quang Binh în timp ce navele de război americane au deschis focul asupra unor zone de coastă din provinciile Ha Tinh și Quang Binh. Drept rezultat, numeroși civili au fost uciși sau răniți, iar o serie de locuințe, instituții publice și un dig au fost distruse.

Ministerul Afacerilor Externe al R.D.V., se spunea în declarația purtătorului de cuvânt, cere cu fermitate Statelor Unite să înceteze imediat bombardamentele asupra Vietnamului

de nord, minarea și blocarea porturilor și 20% toate acestea care atențuează suveranitatea și securitatea Republicii Democrate Vietnam.

Comitetul vietnamez de solidaritate cu poporul american a dat o recepție în onoarea delegației Consiliului popular pentru pace și justiție din S.U.A., sosită la Hanoi pentru a lua în primire pe cei trei piloți americani capturați, care urmează să fie eliberați, transmit agenția V.N.A.

ATAC LA BA TO

Forțele patriotice din Vietnamul de sud au lansat în ultimele 24 de ore, noi atacuri asupra pozițiilor deținute de trupele saigoneze în provincia Quang Tri. În cursul nopții de sâmbătă spre duminică, patrioții au atacat cartierul general al trupelor saigoneze din districtul Ba To, situat la 15 kilometri de capitala provinciei Quang Ngai, precum și instalațiile militare ale inamicului amplasate în orașul Mo Duc.

Pe de altă parte, agenția France Presse informează că bombardiere americane „B-52” au intrerupt noi raiduri în provincia Quang Tri, în zona Platourilor Inalte, la sud-vest de Pleiku, precum și în regiunea An Loc, spre a veni în sprijinul trupelor saigoneze.

Un grup de patrioți khmeri în timpul instruirii militare, pregătindu-se să lupte contra Inonaliștilor

Vizita delegației P.C.R. în Japonia

TOKIO 17 — Corespondentul Agerpres, Florea Tiu, transmite: În zilele de 16 și 17 septembrie, au avut loc, la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia, convorbiri între delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., și o delegație a P.C.J., condusă de tovarășul Tetsuzo Fuwa, membru al Biroului Permanent al Prezidiului, șef al Secretariatului C.C. al P.C.J.

În timpul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă frățască și tovarășească, părțile s-au informat reciproc asupra activității partidelor respective și au efectuat un schimb de păreri cu privire la problemele de interes comun ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești.

Walter Scheel, ministru de externe al R.F.G., președintele Partidului Liber-Democrat, a deschis la Dusseldorf campania electorală a P.L.D. cu devisa „Prioritate rațională în cuvântarea roșie cu acest prilej, Scheel s-a referit la politica externă a actualei coaliții guvernamentale vest-germane. „Eforturile noastre, a spus el, de a îmbunătăți raporturile cu alte state, inclusiv relațiile noastre cu R.D. Germană, trebuie să fie continue. Aceasta este calea sigură a rațiunii”.

Delegația U.T.C. în R.F. A GERMANIEI
Cu prilejul vizitei pe care a întreprinde în R.F. a Germaniei, la invitația Ministerului Sănătății pentru problemele familiei și problemele de tineret, și a Societății pentru schimburi internaționale de tineret, o delegație a Uniunii Tineretului Comunist, condusă de Traian Ștefănescu, secretar al C.C. al U.T.C., președintele Consiliului U.A.S.R., s-a întâlnit cu prof. dr. Ludwig von Manger-Koenig, secretar de stat la Ministerul Sănătății, în cadrul din conducerea ministerului. Delegația U.T.C. a mai avut întrevieri cu reprezentanți ai conducătorilor unor organizații de tineret.

După atacul forțelor israeliene în sudul Libanului

Reprezentantul permanent al Libanului la O.N.U., Eduard Ghorra, a adresat președintelui pe luna în curs al Consiliului de Securitate o scrisoare în care se arată că guvernul libanez protestează energic împotriva atacurilor întreprinse de forțele israeliene în sudul Libanului, transmițând agenției Associated Press și Reuters. Scriitorul prezintă ca două brigăzi blindate ale infanteriei israeliene, sprijinite de aviație, au pătruns pe teritoriul Libanului, pe o distanță de 25 kilometri și au atacat trei poziții ale armatei libaneze și peste 15 locuințe. Se menționează că, în seara de 16 septembrie, unitățile israeliene continuau să se afle pe teritoriul libanez.

ucis de către comandourile de pe teritoriul Libanului — informează agențiile Associated Press și Reuters. Parlamentul libanez, reunit sâmbătă în sesiune extraordinară, a adoptat în unanimitate o moțiune care proclamă că „poporul libanez este gata să facă orice sacrificii pentru a-și salva țara unitată, suveranitatea și integritatea teritoriului său” — transmit agențiile Reuter și France Presse.

Forțele israeliene care au pătruns în sudul Libanului au început să se retragă în dimineața de 17 septembrie — anunță un comunicat al armatei libaneze, reluat de agenția ASSOCIATED PRESS. Un alt comunicat informează că 61 de militari libanezi au fost uciși, răniți sau dați dispăruți în cursul luptelor angajate cu forțele israeliene în sudul Libanului.

pe scurt

● DUPĂ CUM RELATAZĂ AGENȚIA TASS, doi membri ai Camerei Reprezentanților au înaintat Congresului Statelor Unite, un proiect de lege privind acordarea Uniunii Sovietice a clauzei națiunii celei mai favorizate, imediat după încheierea acordului comercial sovieto-american. El a declarat că această măsură corespunde intereselor ambelor țări.

nord-sud a fost întreruptă. Piața San Marco din Veneția se află sub un strat de apă de aproape 15 cm. Pompierii încearcă, cu ajutorul unor vehicule amfibii, să salveze familiile izolate în locuințele de apă fierdilor Serechia și Panaro. În valea montană Susa, unități de carabinieri acționează pentru degajarea persoanelor blocate de stratul de zăpadă, gros de un metru.

Declarația ministrului de externe italian

● REFERINDU-SE LA CONVOIRIBILE cu omoologul său egiptean, ministrul de externe italian a arătat într-o declarație către Italia, rănită favorabilă tuturor inițiativelor vizând promovarea colaborării între popoarele care trăiesc în bazinul Mării Mediterane și sprijină convocarea unei conferințe pentru securitate și cooperare în Mediterana, de îndată ce situația o va permite. Acțiunea țărilor noastre în această direcție, a subliniat el, s-ar putea dovedi, fără îndoială, utilă pentru asigurarea unei colaborări din ce în ce mai largi între popoare.

● PREMIERUL REPUBLICII MALGAȘE, generalul Gabriel Ramanantsoa, a declarat că el angajează responsabilitatea guvernului și a sa personală, în referendumul de la 8 octombrie al c. El a afirmat că se va retrage din funcția pe care o deține, dacă poporul nu îi va acorda încrederea sa în cadrul consultării populare. După cum s-a mai anunțat, luna viitoare va fi organizat în Madagascar un referendum prin care populația va fi solicitată să se pronunțe asupra programului guvernului Ramanantsoa, care cuprinde, între altele, efectuarea, în decurs de cinci ani, a unor importante reforme social-economice.

● DIN CAUZA PLOIOR ABUNDENTE, căzute în ultimul timp în Italia, afluenții Padului au inundat o importantă zonă agricolă a țării, regiunea Modena. Numeroase familii de fermieri au fost izolate, iar circulația pe magistrala

„INSULA - ÎNCHISOARE”

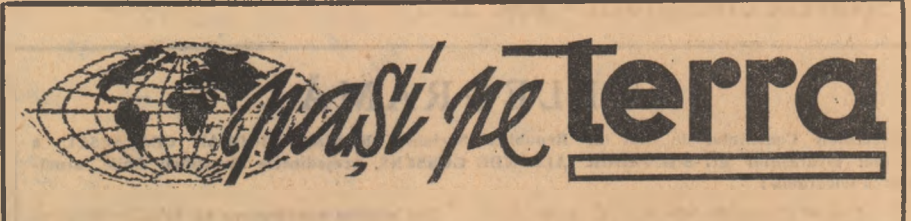
● Semi-sclavie în Sao Tome ● De la conchistadori la „colonia corecțională” ● Semnificația unor ciocniri

Știri sosite cu întirziere din pricina cenurii severe a autorităților coloniale, vorbesc despre ciocnirile de proporții care au avut loc la sfârșitul lunii iulie între grupuri de răsculați și detașamentele militare portugheze în insula Sao Tome.

Prin exploatarea cruntă a băștinșilor, plantatorii obțin profituri mari. Compania agricolă portugheză — de pildă — obține profituri care merg până la 85 la sută din capitalul investit. Autoritățile coloniale le este însă din ce în ce mai greu să „lăcărost” de mină de lucru africană care să înlocuiască vettle secerate de sistemul semi-sclavagist. Căutând o soluție, ele au transformat insula într-o „colonie corecțională de muncă”. În Sao Tome sînt deportați nu numai cei condamnați și familiile lor. În coloniile portugheze, deportarea la Sao Tome este considerată ca și condamnarea la moarte, a varianții a pedepsei capitale. Printre cei deportați se află numeroși deținuți politici, participând la mișcarea de eliberare din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau.

Insula „insula-închisoare” s-a răsculat cerind abolirea sistemului de muncă forțată. Autoritățile coloniale au trecut atunci la reprimări masive. Peste 600 de africani au fost ucis, azerările lor au fost arse iar cartierele africane din centrul administrativ al insulei au fost devastate. Deoarece de a fi lichidată, lupta populației bătusea a lucră avînt. Evenimentele din 1953 au fost punctul de plecare pentru o mișcare mereu mai organizată, mai tenace. Acțiunile anti-coloniale sînt conduse de Comitetul pentru eliberarea insulelor Sao Tome și Principe — seche locală a Frontului african de luptă pentru independență națională din coloniile portugheze. Ciocnirile de amploare de la sfârșitul lui iulie a.c. (în urma cărora — potrivit unei informații — a fost anulat în aer principalul depozit de muniții al garnizoanelor portugheze locale și au fost uciși mai mulți soldați lusitani) se inscriu în mișcarea mereu mai activă a populației locale pentru lichidarea jugului colonial și pentru transformarea „insulei-închisoare” într-un teritoriu liber.

P. NICORĂ

Santiago are trăsături aspre. O asprime pe care nu o atenuază palmierii care răsăr printre clădirile cu aer nobililor din centru. O asprime derutantă pentru călătorii care a traversat oceanul și care confundă America latină cu lumea de carton confecționată la Hollywood. O asprime pe care îi-o sugerează chiar prima imagine înregistrată pe retina în clipele în care cobori pe scara avionului. Un munte incredibil de trist, verzolat de orice vestmint de deodată, imensitate de stîncă maronie, domină peisajul.

Era în ceasurile de după-amiază ale unei duminici cînd am poposit pe pista betonată de la Pudahuel. Nava aeriană se odihnea după un zbor de mii de kilometri, începăt la nord de continentul acesta eferescvent, după ore lungi petrecute între cupola cerului pe care alegau caravanele navelor și imensitatea oceanului — întindere înfricoșătoare prin monotonia ei. În orele acelea nesfîrșite, în care privirea repeța tentativele de a alerga dincolo de hublaur, de a descoperi trăsăturile unor puncte de pe harta planetei pe care la memorosam din școală, încercam — obișnuiță de călător — să-mi imaginez fizionomia capitalei chilene, să-i desenez chipul pe caielele imaginației. Traversînd continentele, parcursînd imperiul apelor Atlanticeului (după cele ale Mediteranei), ajungînd peste Pacific, trecînd de la un fus orar la altul, cantabilizînd permanentele schimbări de zone climatice, mă simteam îndreptățit să asociez de Chile imaginea unui pitoresc tulburător. M-am văzut contrazis de realitate. Ceea ce te frapază la Santiago nu este exotismul, ci austeritatea peisajului, notele sale severe. Santiago nu înseamnă revărsări de vegetație luxuriantă, nici strălucirea imaginilor de carte postale ilustrată și nici măcar imediat perimetrului cuprins. Pitorescul pe care îl vinează turiștii alungați din casele lor de un irremediabil schimb de păreri cu privire la problemele de interes comun ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești.

o permanentă cursă cu obstacole — au dobîndit sentimentul demnității, conștiința faptului că au rolul decisiv în societate, că soarta nu le-o mai pot decide alții, împotriva voinței lor. Oamenii aceștia sîbrî, cu un accentuat simț al dreptății, cărora le este strădînă exuberanța gratuită, dau relief și culoare orașului Santiago.

IZVOARELE OPTIMISMULUI

Insemnări de EUGENIU OBREA

Insula pretinde că Pedro de Valdivia s-a oprit pe malul fluviului Mapocho subjugat de farmecul peisajului din valea în care Cordillierii de coastă se despart de Cordillierii Andizilor — imenși pereți de piatră ce aparțin de vînturi și îndușoare clima. Scria Raul Irarrazaval că Santiago s-a format treptat de-a lungul a trei secole printr-o revărsare periodică ale fluviului Mapocho și cutremurele la fel de periodice. Așezarea era armonios concepută, cu rigurozitatea unei table de șah în care pătratele sînt egale, avînd edificii sâbre și clădiri înfrumusețate de portuluri ingenuoase, ce deschideau accesul către curți interioare, cu străzi vegheate de copaci puternici prin care irupeau turele bisericilor semnalizînd pietele orașului. În secolul al XIX-lea Santiago a cunoscut o creștere vertiginosă. Avenida Alameda s-a prelungit în ambele direcții. Suprafața orașului mîndru-se neîncetă s-a pierdut echilibrul urbanistic inițial desî de numele lui Vicuna Mackenna rămînd bogate splendide omenajuri. Au urmat anii în care urbanismul n-a avut putul să păstreze controlul asupra dezvoltării orașului. Santiago a devenit tratat ceea ce este astăzi: un conglomerat în care spații purtînd amprenta modernității coexistă cu zone ale sărăciei. Biserica San Francisco — mosteniza a arhitecturii tre-

terea prețurilor, indicele de milioane de locuitori ai e față de care, altă dată, soarta nu a fost generoasă. De pe San Cristobal nu mai cauți pitorescul, ci meditezi la destinul oamenilor de aici, de la „capătul pămîntului”. Colina aceasta îți oferă doar perspectiva orașului. Privind Santiago cu zăbaterile lui, trepidații străzii și imaginile contrastante, te simți tentat să faci inventarul prezentului, să treci în revistă prezentul, să asociezi mereu înmulțirea mijloacelor populației de moduli în care el cobră se transformă în cur ce îmbogățește safeturî străine.

Santiago refuză exotismul. Reporterul este aici confruntat cu problemele acute ale unui moment dificil. I-am văzut pe chilieni în stradă și am înțeles sensurile adînci ale optimismului lor, izvoarele încrederii în viitor. Sute de mii de oameni înundaseră centrul orașului pentru a exprima sprijinul lor „Unității Populare”. Veneau în coloane sau în grupuri, familii întregi, cu vecinii și prietenii, cu rude și cunoștințe. Pentru ei revoluția nu reprezintă o fiestă, ci a bălăie continuă, fără pauze, fără abdicări de la idealuri. Tăvăzirea coloanelor limi amănute clocoțu oceanului, forța lui fantastică pe care nimc nu o poate stăpîni. Oamenii aceștia — pentru care viața reprezintă

utila un trai amensc pentru milioane de locuitori ai e față de care, altă dată, soarta nu a fost generoasă. De pe San Cristobal nu mai cauți pitorescul, ci meditezi la destinul oamenilor de aici, de la „capătul pămîntului”. Colina aceasta îți oferă doar perspectiva orașului. Privind Santiago cu zăbaterile lui, trepidații străzii și imaginile contrastante, te simți tentat să faci inventarul prezentului, să treci în revistă prezentul, să asociezi mereu înmulțirea mijloacelor populației de moduli în care el cobră se transformă în cur ce îmbogățește safeturî străine.